

14+

ВИЩА ОСВІТА (НЕ)ПОТРІБНА?



www.storiya.info

© 2024 «Сторія»



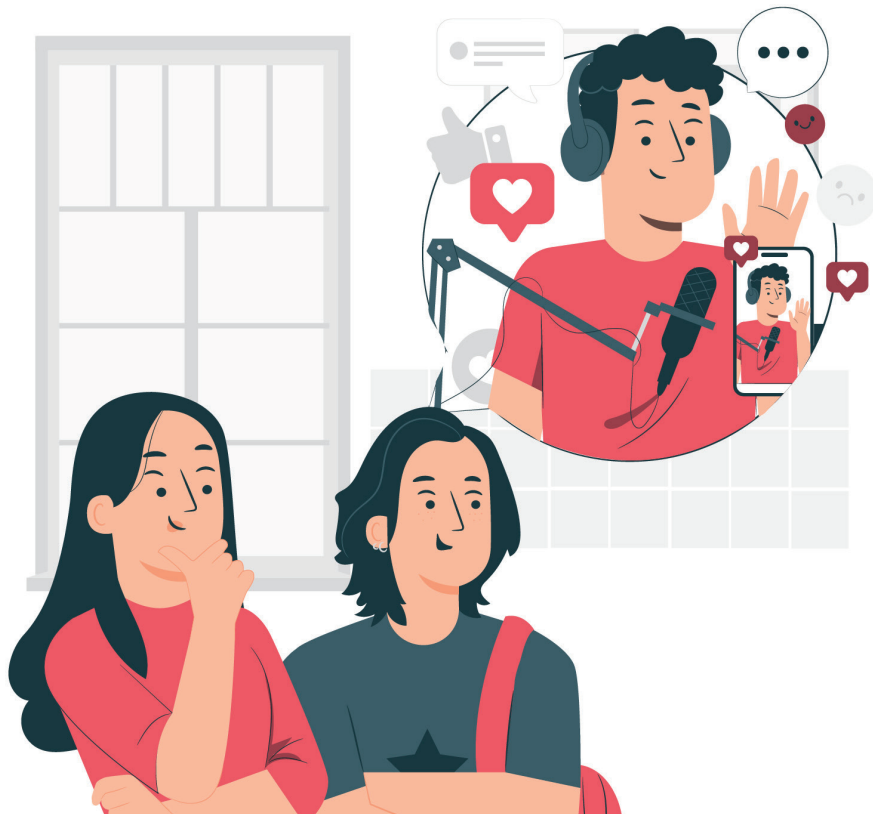
www.storiya.info

— То були справді чудові часи, — усміхнулася мама, укинула овочі до миски та повернулася до доньки. — І твоє життя, Ксеню, буде чудовим, якщо обереш те, що тобі до душі. Вища освіта — це лише спосіб здобути необхідні знання, аби займатися улюбленою справою та жити щасливим життям!

— От і я кажу, можна займатися улюбленою справою й без університету. Он блогерству ніде не вчать, а вони заробляють ого-го скільки!

— А що, на твою думку, робить блогера хорошим?

— Гм... хороший блогер добре розуміється на своїй темі та вміє цікаво про неї розповісти.



Склади власні речення зі словами **усмішка** й **посмішка**.



Поміркуй, чому важливо не плутати ці слова за значенням. **Поясни** та **запиши** свою думку.

✓ Тепер ти знаєш більше про те, як передавати значення позитивних і негативних емоцій у тексті за допомогою слів!



ЧИТАЙ
І МОВУ ВИВЧАЙ!

Усмішка чи посмішка?

Під час розмови з Ксенєю мама усміхалася. А чи знаєш ти, що в українській мові є два споріднені слова з коренем “сміх”, які мають зовсім протилежне значення?



Усміхнутися — зробити особливий порух м’язами обличчя (губ, очей), який показує схильність до сміху або виражає привітність, задоволення тощо.

Посміхнутися — зробити особливий вираз обличчя (губ, очей), що виражає глузування, іронічне ставлення до когось, чогось тощо.

Отже, перше слово має позитивне значення, а другому притаманний негативний відтінок. Тому не можна плутати значення цих слів, аби побудувати правильне за змістом речення.



— Власне, Ксеню, **успішний блогер не просто володіє інформацією, але й знає, як її застосувати в житті, та може пояснити це іншим!** Для цього потрібні навички критичного мислення, знання з різних галузей та, зрештою, вміння відстояти свою думку!

— І всього цього навчають в університетах?

— В університетах, академіях, інститутах... Недарма вищу освіту саме “здобувають”. Аби отримати ці знання та вміння треба докласти чимало зусиль!

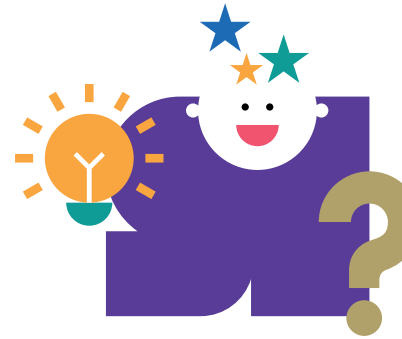
— А можна просто пройти якісь курси? Універ — це ж багато років навчання!

— Скільки вчитися, ти можеш обирати сама. Вища освіта має багато рівнів складності, як у комп'ютерній грі. Пройшовши кожний, ти здобуваєш звання: **бакалавр** (3-4 роки навчання), **магістр** (додай ще 1-2 роки), **кандидат** або ж **доктор наук** (ще від 3 до 5 років).

— А від чого залежить тривалість навчання?

— Найчастіше від обраної спеціальності, але також і від особистого темпу студента. І тобі не обов'язково проходити всі ці рівні поспіль: ти можеш стати бакалавром і піти працювати, а за кілька років повернутися до вишу за ступенем магістра.

— Ого, то вища освіта насправді дуже гнучка! А що саме чекає на абітурієнта в університеті?



НАД ЧИМ ПОМІРКУВАТИ

- Що ти знаєш про студентське життя? Спробуй пофантазувати, які дисципліни вивчали б студенти уявного “Університету лідерства думок та впливовості”.
- Наведи три аргументи, чому університети є рушіями прогресу.
- Які професії, на твою думку, будуть найбільш актуальними через 5 років? А які зникнуть узагалі?



— Ого, як багатько всього... То як зрозуміти, потрібна та вища освіта мені чи ні?

— Ксеню, думай про неї як про можливість здобути певну професію. Зрозуміло, що лікаркою, юристкою чи архітекторкою без вищої освіти ти не станеш. Але є спеціальності, які можна опанувати на курсах чи самостійно. Ти вже думала, чим хочеш займатися в житті?

— Так, я б дуже хотіла продовжувати малювати... Де вчать на художника?

— У нас, у Києві, наприклад у **Національній академії образотворчого мистецтва та архітектури**. До слова, у ній колись викладав український художник **Казимир Малевич!**

— Нічого собі, сам Малевич!

— Саме так, — усміхнулася мама й продовжила готувати вечерю.

Ксеня замислилася, може, й сучасні відомі художники викладають у вишах, і пішла гуглити. А за вечерю ошелешила тата питанням:

— Тату, а яким було твоє студентське життя?

Перш ніж ухвалювати рішення про вищу освіту, дівчина захотіла детально вивчити це питання. ●◆■◀◆



Абітурієнт — це особа, яка подає заяву на вступ до закладу вищої освіти, або ж той/та, хто складає ЗНО (зовнішнє незалежне оцінювання), яке є вступним екзаменом до вишів.



— Передусім ти потрапляєш в унікальне середовище. Студенти — найбільш прогресивний прошарок суспільства. Вони вільно обмінюються думками, експериментують та піддають сумніву всі можливі правила. А що університети всього світу активно співпрацюють, то це найкраща можливість бути в самому центрі світового прогресу!

— А що ще?

— Студенти постійно сперечаються, і що далі, то майстерніше. Велика частина їхнього навчання — це дискусії, обговорення та захист власної позиції. Уміння комунікувати потрібне всім: інженер має обґрунтувати своє технічне рішення, лікар — пояснити пацієнтам складні медичні поняття, а художник — знайти метафори для своїх робіт!



Вища освіта дає змогу вдосконалити вміння вести дискусії та відстоювати власну думку.



— Хм... про художників я й не здогадувалася... А чим університет допоміг саме тобі, мамо?

— Особисто мене навчання дуже дисциплінувало, адже треба було самостійно приймати рішення, планувати свій час та брати відповідальність за спільні проекти! Усі ці вміння мені дуже згодилися в подальшому професійному житті.



Студентське життя дисциплінує та вчить самостійності.